

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **ELMO-PLAST a.s., IČ 28126548**
sídlem 798 04 Alojzov č.p. 171
právně zastoupen JUDr. Michalem Filoušem, advokátem
sídlem Ostravská 16, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2017, č.j. KUOK 48352/2017

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 18. 5. 2017, č. j. KUOK 48352/2017, sp. zn. KÚOK/34709/2017/OŽPZ/7257, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 25 456 Kč, a to k rukám JUDr. Michala Filouše, advokáta se sídlem Ostravská 16, 779 00 Olomouc, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Magistrát města Prostějova, odbor životního prostředí rozhodnutím ze dne 10. 3. 2017, č. j. PVMU 26344/2017 40 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu spočívajícího v nezemědělském užívání zemědělské půdy bez souhlasu k jejímu odnětí ze zemědělského půdního fondu, a za tento delikt žalobci uložil pokutu ve výši 80 000 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 18. 5. 2017, č. j. KUOK 48352/2017, sp. zn. KÚOK/34709/2017/OŽPZ/7257 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce podal žalobu proti napadenému rozhodnutí původně ke Krajskému soudu v Ostravě, který věc usnesením ze dne 5. 6. 2017, č. j. 65 A 46/2017-30, postoupil Krajskému soudu v Brně. Krajský soud v Brně následně řízení usnesením ze dne 3. 7. 2017, č. j. 31 A 157/2017-34, zastavil na základě § 141a zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, která byla přidělena čtvrtému senátu Nejvyššího správního soudu, jenž věc poté předložil rozšířenému senátu, neboť nesouhlasil s právním názorem vyjádřeným v předchozím rozhodnutí taktéž čtvrtého senátu. Rozšířený senát následně rozsudkem ze dne 10. 7. 2018, č. j. 4 As 149/2017-121, zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 7. 2017, č. j. 31 A 157/2017-34, neboť dospěl k závěru, že citované ustanovení insolvenčního zákona se v soudním řízení správním neuplatní.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že podal blanketní odvolání, a měl být proto před rozhodnutím o odvolání vyzván k odstranění jeho vad.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že spáchání správního deliktu bylo spolehlivě prokázáno. Žalobce podal odvolání bez konkrétních námitek, protože žádné relevantní námítka neměl k dispozici. V důsledku neuvedení, v jakém rozsahu rozhodnutí napadal, došlo k naplnění věty druhé § 82 odst. 2 správního řádu. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
5. Ve své replice žalobce uvedl, že žalovaný nemůže vědět, zdali žalobce měl relevantní námítka k dispozici. Žalovaná cituje neúplné znění § 82 odst. 2 správního řádu. Žádnou povinnost týkající se ochrany zemědělského půdního fondu žalobce neporušil, nicméně nemíní se k tomu vyjadřovat, když to není předmětem tohoto soudního řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek [§ 51 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].
7. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce brojil proti prvostupňovému rozhodnutí odvoláním ze dne 28. 3. 2017, v němž neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, ani v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo (tj. odvolací důvod).
8. Jádrem sporu je otázka, zda měl být žalobce před rozhodnutím o podaném odvolání vyzván k odstranění jeho nedostatků.
9. Jelikož tato otázka byla již několikrát správními soudy řešena, a to i v řízení, v němž byl žalovaným tentýž správní orgán, nevidí soud důvod obsáhle opakovat veškeré argumenty svědčící ve prospěch závěrů vyslovených v judikatuře správních soudů. Nejsou-li správní orgány ochotny poučit se z chyb a nerespektují konstantní judikaturu správních soudů, nezbyvá než jim tuto judikaturu setrvale připomínat. Z hlediska dostatečnosti odůvodnění tohoto rozsudku soud ovšem považuje za plně postačující, když v podrobnostech na tuto judikaturu odkáže.
10. Rozsah i důvody pro podání odvolání jsou náležitostmi odvolání dle § 82 odst. 2 věty první správního řádu. Pro případ, že odvolání postrádá uvedení rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, obsahuje citované ustanovení ve větě druhé skutečně domněnku, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí. Pro důvody odvolání však žádná taková domněnka neplatí a při jejich absenci musí být odvolatel podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k odstranění tohoto nedostatku. Nepostupoval-li takto v rámci odvolacího řízení ani prvostupňový orgán ani žalovaný, který následně bez dalšího o odvolání věcně rozhodl, dopustil se zásadního procesního pochybení, které má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].
11. Tyto závěry potvrzuje konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu – viz např. rozsudky ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, ze dne 11. 3. 2010, č. j. 9 As 61/2009-63, ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67, ze dne 26. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, ze dne 5. 5. 2016, č. j. 9 As 297/2015-28, nebo ze dne 20. 3. 2019, č. j. 6 As 248/2018-34 (dostupné na www.nssoud.cz).
12. Pro úplnost soud poznamenává, že výše uvedené platí zcela nezávisle na tom, jakým způsobem probíhalo prvostupňové řízení, co bylo jeho předmětem a zda žalobce rozporoval spáchání správního deliktu. Odvolací námitky mohou směřovat nejen do merita věci, ale i do procesního postupu, a jejich okruh je proto značně široký. Tvzení žalovaného, že žalobce konkrétní odvolací námitky neuplatnil, „protože žádné relevantní námitky neměl k dispozici“, se jeví buďto jako značně nepřesvědčivá snaha žalovaného dodatečně ospravedlnit neospravedlnitelné, nebo, bylo-li míněno zcela vážně, jako naprosto nepřipadný projev arogance veřejné moci.

IV. Shrnutí a náklady řízení

13. Soud z výše uvedených důvodů ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. (ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.) zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
14. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplacených soudních poplatků za žalobu, návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a kasační stížnost v celkové výši 9 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za čtyři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, repliky a kasační stížnosti) 4 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 4 x 300 Kč. Jelikož je zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2 856 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 25 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 23. července 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu